

ಆಡ್ಡರಿನಂತೆ ಪೋಲಿಸರು ಆತನನ್ನು ಜೀಪಿಗೆ
ಎತ್ತಾಕಿಕೊಂಡೇ ಬಂದರು.

‘ತಾನು ಸಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಈ ಲೆಟರು ಬರೆದದ್ದೇನೋ
ಹೌದೆಂದೂ, ಆದರೆ ತಾನು ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ
ಬೆಂಕಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಯಾರು ಬೆಂಕಿ
ಕೊಟ್ಟರೋ ಅವರನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ’
ಎಂದೂ ಗುಲಿಂಗ ಅವೇಶದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು
ಕೇಳಿದ ಬಸಣ್ಣ ಮುಂದೇನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ಆತನ
ಮೇಲೊಂದು ಕೇಸು ಜಡಿದು ಸದ್ಯ ಸ್ವೇಷನ್ನಿನಲ್ಲೇ
ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟನು.
ಅದೇ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ‘ಅರೋಪಿಯನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್
ಮಾಡಲಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನೂ
ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು. ಬಸಣ್ಣ
ನೀಡಿದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ
ಜನ ‘ಗುಲಿಂಗನ ಮೇಲೊಂದು ಕೇಸು ಜಡಿದದ್ದು
ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ, ಬೇಡದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಈ
ಬಡ್ಡಿಮಗನೇ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು’
ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ‘ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇನೋ
ತಪ್ಪು, ಆದ್ರೆ ಗುಲಿಂಗಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಕೇಸು
ಹಾಕ್ಯಾರ್ಡ್‌ತ್ತು’ ಎಂದು ಹಮಾಲರು ಕನಿಕರಿಸಿದರು.

ಗುರುಲಿಂಗ ಅಲಿಯಾಸ್ ಗುಲಿಂಗ
ಯುವಕನಾದರೂ ಕೊಂಚ ಹಳಕಾಲದ
ಮನುಷ್ಯನೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸೂಡೂರಿನ ಈತ
ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಸವಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದವನು
ಹೇಗೋ ಬಸವಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ
ಗುತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತನ ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ.
ಸಾಹಿತ್ಯ ಓದುವುದು ಆತನದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಟ.
ಆತ ತಾನು ಓದಿದ್ದನ್ನು ಕೆಲವರ ಬಳಿ ಹೇಳುವುದೂ,
ಚರ್ಚಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿದ
ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರುದ್ರಮುನಿ ತನ್ನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ
ಇಂತವನೊಬ್ಬ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಅವನನ್ನು
ಕರೆದು ಸದಸ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವಿರೋಧ ಆಯ್ಕೆಯ
ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕನನ್ನಾಗಿಯೂ
ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಗುಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿ
ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಬದಲು
ಶುದ್ಧ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ತಾನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದನ್ನು
ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಒಳಗೆ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿ, ‘ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ’ ಎನಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ರಾಡಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಮೀಟಿಂಗು.
ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
ಮಾಡಬೇಕು? ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು
ಕರೆಸಬೇಕು? ಸಂಘದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ
ಕೊಡಬೇಕು? ಈ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಯಾರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?
ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ತೀರ್ಮಾನಗಳಾಗೋದು ಈ
ಮೀಟಿಂಗುಗಳಲ್ಲೇ. ತೀರ್ಮಾನಗಳಾಗೋದು
ಅನ್ನೋದಕ್ಕಿಂತ ಆಗಲೇ ರುದ್ರಮುನಿ, ಪಾಟೀಲಪ್ಪ
ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಂದೆಳೆಯಷ್ಟೂ ಅಡ್ಡ ಮಾತಾಡದ
ಒಂದಿಬ್ಬರು ನಿರ್ದೇಶಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಮೊದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು
ಮೀಟಿಂಗುಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಇದೇ ಜನಗಳು ಅದನ್ನು
ಅನುಮೋದಿಸಿ, ಹೋಟೆಲಿಂದ ತರಿಸಿದ ರುಚಿಕರ
ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಇತರ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಬಾಯಲ್ಲಿ
ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅವರು ದೋಸೆಯ ರುಚಿಗೆ
ಪರಮಾನಂದಿತರಾಗಿ, ಹಬೆಯಾಡುವ ಬಿಸಿಹಾಫಿಯ
ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಪರವಶರಾಗಿ ಮಾತಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿ
ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯ
ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವಿರೋಧ ಆಯ್ಕೆ ನಡೆದು
ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇದೊಂದು ಮಾದರಿ ಚುನಾವಣೆಯೆಂದು
ಪ್ರಶಂಸೆ ಪಡೆದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಸಲೀ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ
ರುದ್ರಮುನಿ ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಗೋಣಾಡಿಸುವ
ಜನರನ್ನೆಲ್ಲ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರು ನಾಮಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ
ಪೋನಾಯಿಸಿ, ‘ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವಿರೋಧ
ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗಲೋ,
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿಯೋ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು
ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರಿಂದ ನಾಮಪತ್ರವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಪಡೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ, ಕೊನೆಗೆ ರುದ್ರಮುನಿ
ಹೆಸರಿಸದವರೇ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು, ಇರುವ
ಸ್ಥಾನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅವಿರೋಧ
ಆಯ್ಕೆ ನಡೆದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರೆಲ್ಲ